Τα θαύματα του Χριστού γίνονται και σήμερα; (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Οκτωβρίου, 2017

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διαβάζουμε συνεχῶς γιὰ τὰ **θαύματα τοῦ Χριστοῦ στὰ Εὐαγγέλια** καὶ ἀναρωτιόμαστε: "***Γιατί ἦταν τότε δυνατὰ. Γιατί γίνονταν τέτοια πράγματα ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, ἐνῶ ἐμεῖς σήμερα βλέπουμε τόσα λίγα θαύματα;***" Νομίζω ὅτι ὑπάρχουν **τρεῖς πιθανὲς ἀπαντήσεις**.

Πρῶτον ὅτι ἐμεῖς δὲν βλέπουμε τὰ θαύματα ποὺ συμβαίνουν γύρω μας, θεωροῦμε τὰ πάντα δεδομένα, σὰν ἀπόλυτα φυσικά. Δεχόμαστε ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ σὰν νὰ ἦταν φυσιολογικὰ καὶ δὲν βλέπουμε πιὰ ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα θαυμάσιο θαῦμα, ὅτι δηλαδὴ ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ μᾶς δημιουργήσει, ὅτι μᾶς κάλεσε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὕπαρξη ἐναποθέτοντας μπροστὰ μας ὁλόκληρο τὸ θαῦμα τῆς ὕπαρξης.

Οὔτε περιόρισε τὸν ἑαυτό Του σ' αὐτό. Μᾶς κάλεσε γιὰ νὰ εἴμαστε παντοτινὰ φίλοι Του καὶ νὰ βιώσουμε ἀτελεύτητα τὴν αἰώνια θεία ζωή. Ἀποκάλυψε σ' ἐμᾶς τὸν Ἑαυτό Του. Γνωρίζουμε ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς καὶ τὸν ἀναγνωρίζουμε στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὡς Θεό, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγάπη δὲν ταλαντεύεται μπροστὰ στὸ δικό του θάνατο ποὺ ἦταν νὰ σώσει αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦσε.

Καὶ τί γίνεται μ' ἐκεῖνα τὰ θαύματα ποὺ εἶναι λιγότερο φανερὰ σ' ἐμᾶς, ὅπως ἡ ὑγεία, ἡ εἰρήνη, ἡ φιλία, ἡ ἀγάπη; Εἶναι ὅλα θαύματα- δὲν μπορεῖς νὰ τὰ ἐξαγοράσεις, δὲν μπορεῖς ν' ἀναγκάσεις κανένα νὰ σοῦ δώσει τὴν καρδιά του. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ γύρω μας ὑπάρχουν τόσες πολλὲς καρδιὲς ἀνοιχτὲς ἡ μία ἀπέναντι στὴν ἄλλη, τόση πολλὴ φιλία, τόση πολλὴ ἀγάπη. Καὶ ἡ φυσική μας ὕπαρξη, τὴν ὁποία θεωροῦμε τόσο δεδομένη, δὲν εἶναι ἕνα θαῦμα;

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο σημεῖο ποὺ ἤθελα ν' ἀναφέρω, ὅτι δηλαδὴ ὁλόκληρη ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα θαῦμα. Ξέρω, φυσικά, ὅτι ὑπάρχει πολύς, πάρα πολὺς πόνος καὶ τρόμος σ' αὐτό, ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνα τόσο σιωπηλό, σταθερὸ φῶς λάμπει στὸ σκοτάδι: Μακάρι νὰ μπορούσαμε νὰ πιστέψουμε στὸ φῶς καὶ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ φωτός, ὅπως λέει ὁ Κύριος. Νά γίνουμε οἱ κομιστὲς τοῦ φωτός;

Θὰ ἤθελα νὰ κάνω ἀκόμη δύο σχόλια. Σήμερα διαβάζουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶχαν

ἀνάγκη, ὅτι οἱ ἀπόστολοι πρόσεξαν αὐτὴ τὴν ἀνάγκη καὶ μίλησαν στὸν Κύριο γι' αὐτή. Καὶ ὁ Θεὸς εἶπε: «*Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ἂν θ' ἀνακουφιστεῖ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη, νὰ ταΐσετε αὐτοὺς τοὺς πεινασμένους ἀνθρώπους*», ὅταν αὐτοὶ Τοῦ εἶπαν, «*μόνο δύο ψάρια καὶ πέντε ψωμιά μπορεῖ νὰ φτάσουν γιὰ τόσο πλῆθος;*» Καὶ ὁ Χριστὸς εὐλόγησε ἐκεῖνα τὰ ψάρια καὶ τὰ ψωμιὰ καὶ ἦταν ἀρκετὰ γιὰ τὸ πλῆθος.

Λοιπὸν τί περιμένει ὁ Θεὸς ἀπὸ μᾶς γιὰ νὰ κάνει θαύματα ἐλεύθερα μὲ τὴν θεϊκή του δύναμη στὴ γῆ; **Πρῶτα, ὅτι πρέπει νὰ προσέξουμε τὴν ἀνάγκη τοῦ ἄλλου**. Περνᾶμε τόσο συχνὰ κοντὰ ἀπ' αὐτὴ καὶ δὲν ἀνοίγουμε τὴν πόρτα στὸ Θεὸ γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψουμε νὰ μπεῖ καὶ νὰ κάνει ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ κάνουμε ἐμεῖς. Ἂς ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας γιὰ νὰ δοῦμε τὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων γύρω μας- ὑλικές, ψυχολογικές, πνευματικές, τὴ μοναξιὰ καὶ τοὺς πόθους του καὶ ἀμέτρητες ἄλλες ἀνάγκες.

Ὑπάρχει ἀκόμη ἕνα πράγμα στὸ ὁποῖο ὁ Κύριος παροτρύνει τοὺς μαθητές Του. «*Δῶστε ὅ,τι ἔχετε καὶ θὰ μπορέσουμε νὰ τοὺς ταΐσουμε ὅλους*». Οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἄφησαν στὴν ἄκρη μερικὰ ψάρια καὶ ψωμιὰ γιὰ τοὺς ἑαυτούς τους, τὰ ἔδωσαν ὅλα στὸν Κύριο. Κι ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔδωσαν τὰ πάντα, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὸ βασίλειο τῆς ἀγάπης, τὸ βασίλειο, ὅπου ὁ Θεὸς μποροῦσε νὰ δράσει ἐλεύθερα καὶ ἀπερίσπαστα, ἐγκαθιδρύθηκε καὶ ὅλοι ἦταν ἱκανοποιημένοι.

Αὐτὴ ἡ κλήση ἀπευθύνεται καὶ σέ μᾶς: ὅταν βλέπουμε ἀνάγκη, ἂς δώσουμε τὰ πάντα καὶ τὰ πάντα θὰ εἶναι καλά.

Τώρα ἕνα τελευταῖο σχόλιο: Ὅταν ὁ παραλυτικός, γιὰ τὸν ὁποῖο διαβάσαμε μερικὲς ἑβδομάδες πρίν, πῆγε στὸν Χριστό, ὁ Κύριος εἶδε τὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων καὶ θεράπευσε τὸν ἄρρωστο ἄνδρα. Μποροῦμε νὰ παράσχουμε τὴν πίστη ποὺ στερεύει σὲ κείνους ποὺ μᾶς περιτριγυρίζουν, μποροῦμε νὰ τοὺς κουβαλήσουμε μὲ τὴν πίστη μας πάνω σ' ἕνα φορεῖο. Ἀλλὰ ἡ πίστη δὲν εἶναι ἀρκετή. Στὴν περίπτωση τοῦ παραλυτικοῦ δὲν ἦταν μόνο ἡ πίστη ποὺ ἔκανε τὸ Θεὸ νὰ τὸν θεραπεύσει, ἀλλὰ ἦταν καὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄρρωστο ἄνδρα. Ἂν ὑπῆρχε μόνο τόση ἀγάπη μεταξὺ μας, τότε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἐγκαθιδρυόταν στὴν ἐποχή μας καὶ ὁ Θεὸς θὰ δροῦσε ἐλεύθερα.

Ἂς σκεφτοῦμε αὐτό, ὅτι δηλαδὴ **ὁ Θεὸς ἔκανε τὰ θαύματά Του, μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου**. Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται, ἂν ἡ Βασιλεία γιὰ τὴν ὁποία προσευχόμαστε καὶ τὴν ὁποία περιμένουμε, θὰ ἐγκαθιδρυθεῖ στὴ γῆ, ἐκείνη ἡ Βασιλεία τὴν ὁποία καλούμαστε νὰ ἐγκαθιδρύσουμε μαζὶ μὲ τὸ Θεὸ καὶ στὸ ὄνομα Αὐτοῦ. Ἀμήν.

(Πηγή: agiazoni.gr*)*